

Portugál parasztküldöttség Közösen, jó példával Csongrád megyében

Somogyi Károlyné felvétele

A portugál vendégek a mórhalmi szövetkezet tagjainak és a község vezetőinek társaságában

A Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa vendégeként hazánkban tartózkodó portugál parasztküldöttség tegnap, szerdán reggel megérkezett. A delegáció, amelyet *Blasco Hugo Fernandes*, a portugál munkaügyi minisztérium főosztályvezetője, agrármérnök vezet, és tagjai között néhány egyénileg dolgozó földműves, a mezőgazdasággal is kapcsolatot tartó ügyvéd, vegyészmérnök és banktisztviselő is van, hazánk ter-

melőszövetkezeti mozgalmát tanulmányozza. Mórhalmon a Haladás Szakszövetkezet életével, eddigi eredményeivel, sokáig tevékenységével ismerkedtek tegnap délelőtt a vendégek, innen a zánkányi Május 1. Szakszövetkezetbe, délután pedig a tápéi Tiszatárs Termelőszövetkezetbe látogattak. Mindenütt érdeklődéssel hallgatták a község és a szövetkezet kapcsolatának módszereit, a gazdasági tevékenységről, értékesítési rendszerekről, a tagok jöve-

delméről és a szövetkezet gépi felszereltségéről szóló tájékoztatókat és számos kérdéssel apró részletek iránt is érdeklődtek. A város közelségéből adódó értékesítési előnyök a közvetlen beszélgetéseknek is témát adtak. A delegáció tagjai tegnap este a Tisza Szálló tükörtermében megyei vezetők társaságában összegezték tapasztalataikat, ma reggel elutaztak megérkezett. Útjuk következő állomása a Gödöllői Agrártudományi Egyetem.

A határozat sorsa

Sikerekről szól a Felszabadulás Tsz jelentése

A Szeged városi párt-végrehajtóbizottság tegnap ülésén a Felszabadulás Termelőszövetkezet vezetősége is jelentést tett arról, hogyan, milyen eredménnyel hajtották végre a Központi Bizottság múlt év december 5-i határozatát. A 25 éve példásan gazdálkodó közösség már befejezte az előirányzott 1600 hektárnyi őszi búza vetését, tehát a jól végzett munka tudatában mérhette föl az egész évi gazdálkodás hatékonyságát. Ha csak annyit mondunk, hogy a közösség vagyona meghaladja a 220 millió forintot, és a munkában részt vevő téesztagok több mint 120 forintot keresnek a községből naponta, ebből máris látható, hogy a szövetkezet tagjai korántsem dolgoztak rosszul, jöllehet a tavaszi időjárás rendkívül megnehezítette a dolgukat.

A Felszabadulásban is, mint a többi gazdaközösségben, illetve ipari üzemben, már az év elején elkészítették az intézkedési tervet, s annak megvalósítását negyedévenként szigorúan ellenőrizték. A pártvezetést nagy gondot fordított erre, s különösen figyelemmel kísérte a takarékosági célkitűzések megvalósítását. Ahol tervek felüli költségek váltak szükségessé, ott azonnali intézkedést szorgalmaztak. Nagy gondot fordítottak arra is, hogy a beruházásokat mindig határidőre fejezzék be.

Sokat segítettek a szocialista brigádok. A pártvezetést javaslataira nemcsak az ésszerű takarékoságra törekedtek, hanem igyekeztek föltárnai a rejtett tartalékokat, s a maguk részéről mindent megtettek a kifogástalan talajmunka és a munkaidő jó kihasználása érdekében. A 21 brigád közel 300 tagja 1,2 millió forint tervteljesítést és 110 ezer forint értékű anyagmegtakarítást vállalt. Felhívották továbbá, hogy 4600 munkórányi társadalmi munkát végezzenek el. Az első félévi értékeléskor megállapította a szövetkezet vezetősége, hogy

a brigádok állták a szavukat, s amit vállaltak, azt időarányosan teljesítették. Állandó gondja a szövetkezetnek, hogy a város ipari üzemeinek elszívó hatása miatt fogy a munkaerő. Ezért nagyon fontos feladatnak tekintik a gépesítést, a kemizálást, és a munkaidő mind tökéletesebb kihasználását. A téesz dolgozói rendszeres továbbképzésen vesznek részt: jelenleg a tagság 47 százaléka rendelkezik szakmunkás-, középiskolai, illetve főiskolai végzettséggel. Mindemellett tökéletesítik az üzemi- és munkaszervezést. A meglévő szervezési rendszert továbbfejlesztik, hogy megfeleljen az iparszerű termelés követelményeinek.

Az állattenyésztés igen jelentékeny bevételi forrása a gazdaközösségnek. A már meglévő hagyományos istállókat, ólakat az új, szakosított telep felépítése mellett is igyekeznek maximálisan kihasználni. Az új sertésleple fokozatosan telepítik a jószágokat, de emellett a régi sertéshizlaldában is nagy figyelmet fordítanak a gazdaságos termelésre. Két évvel ezelőtt elemezte a szövetkezet vezetősége, hogy a több év óta veszteségesen előállított termékeket hogyan lehetne nyereségesé tenni. Ezért a növénytermesztésben szakosítást határoztak meg, aminek valószínűleg meglesz az eredménye. A kukorica vetésterületét például optimális nagyságúra alakították ki, aminek következtében kedvezően alakult a jövedelem. Növelték a pillangósok vetésterületét, hogy a terményszárító berendezést teljesen kihasználhassák, az állatállomány takarmányigényét kielégíthessék. A gazdaság adottságainak legjobban megfelelő napraforgó vetésterületét is megnövelték. Az üvegházak jobb kihasználásáért bevezették az eredményesség szerinti bérézést. A munkaerő-csökkenés következtében kieső zöldségmennyiséget úgy akarják pótolni, hogy segítik a háztáji zöldségtermesztést. A zavartalan ellá-

tás érdekében a háztájiban termelt zöldséget a téesz fővárosra, illetve gondoskodik annak értékesítéséről. A júniusi és júliusi csapadékos időjárás mintegy 15 millió forintos veszteséget okozott. Ennek megszüntetésére intézkedett a vezetőség, hogy az eszközöket és a munkaerőt átcsoportosítsák. Ez sikeresnek bizonyult, mert szállítási tevékenységből, parképfésből, lakatosüzemi munkából, állattenyésztésből stb. az év végére várhatóan több mint 16 millió forint lesz a többlet árbevétel.

A szövetkezet negyedszázados fennállása alatt megteremtette a nagyüzemi gazdálkodás biztos alapját, biztosította a tagság rendszeres foglalkoztatását, s az élet-színvonal-politikáknak megfelelően növelte a munkában részt vevő tagok jövedelmét.

A városi párt-végrehajtóbizottság ezúttal is elismerését fejezte ki a szövetkezet vezetőségének, tagságának a jó munkáért.

A KSZV pártbizottságának ülése

A Kenderfő és Szövőipari Vállalat pártbizottsága tegnap ülésen tárgyalta az MSZMP Központi Bizottsága tagkönyvcseréről szóló határozatát és a párttagokhoz intézett levelét. A tárgyaláson részt vett és felszólalt Török József, a Szeged városi pártbizottság első titkára is. Kibővítve Kapás Sándornénak, a KSZV pártbizottsága titkárnak tájékoztatóját, Török József egyebek között hangsúlyozta, hogy a tagkönyvcserére nem adminisztrációs jellegű feladat, hanem a párttagság erősítését szol-

A Szegedi Konzervgyárban csörgött a telefon, és ültem a drót másik végénél, s vártam, majd csak jelentkezni valaki. Az igazgatónövel szerettem volna beszélni, adatokat akartam kérni azon a szombatn a kommunista műszakról: hányan jöttek be a gyárba, mit csinálnak, s mi a célja a rendkívüli munkának. Nagy sokára szólt a készülékben a „halló, konzervgyár”, de az igazgatónő nem tudták kapcsolni. Nem volt a helyén az üzemgazdasági osztályvezető sem. Hosszas vallatás után — mikor már minden felelős vezetőt megpróbáltam telefonvénre kapni — elmondta a központos:

— Sajnálom, kérem, az egész irodaházból senkit se tudok adni. Az igazgatónő a csomagolóban dolgozik, az üzemgazdasági vezető villamosmegállót épít a sugárúton, mindenki lent a gyárban, kommunista szombat van.

Kapcsolta a csomagolót, de a gyár igazgatónője onnan már továbbment, oda, ahol még jobban kellett a munkaerő. Egy aszszony kereste meg, s később visszahívtak. Minden adatot megkaptam. Szívesen és türelemmel vártam. Gondolom, azon a szombaton más se bosszankodott, ha nem tudott a konzervgyár vezetőivel beszélni telefonon. Esetleg elgondolkodtak a hívók: hát így is lehet? Hát ilyen is van? Van, bizony. S nem ebben az egyetlen szegedi gyárban. A ruhagyár, a kábelgyár, a szőrmeggyár, jó néhány ipari szövetkezet és számos szegedi üzem kollektívája hasonló módon szervezi a kommunista műszakokat. A vezetők személyes jó példája egész tömegeket képes mozgósítani, az ellenpélda pedig egyébként tettekre csoportokat passzivitásba lökhet. Ez utóbbi esetről beszélgettem a napokban egyik nagyvállalatunk munkásaival. Keserű hangon fújták a magukat:

— Hát ezeknek ez a demokrácia? Meghirdetik a kommunista szombatot. A melós itt van mind egy szál, bezzeg az iroda! Az úgy kong, mint szüret előtt a hordó. A vezetők be se dugják az orrukat. Miért? Nekik nem fontos ez a város? Nekik nem szót a tavalyi felhívás? Néhanyan azért lekesen dolgoztak itt velünk, tőlük kérdeztük: a többi vezető miért nem jött? Akkor megfogadtuk, mi se jövünk többet. De nem tartottuk. Nekünk nem áll jól a sértődöttség. Meg aztán, vállaltuk. Akkor jönni kell.

Éreztem, hogy sok igazság van a keserűség mögött. A demokráciához valóban az is hozzátartozik, hogy közös dolgokat közösen oldjunk meg. S most nem a döntésről, hanem a kivitelezésről van szó. Szociálpolitikai céljainkról. Legyenek gyáriak, városiak, vagy országosak. A munkahelyi demokrácia elve oda-vissza érvényes. Valahogy úgy, mint a konzervgyárban. S a termelő munkából is kivesszük a részüket, ha arra kerül a sor. Valahogy úgy, mint annyi gyárban, egy-egy rendkívüli műszakban. Hangsúlyozom: rendkívüli műszakban. Mert a vezetőknek egyébként más a dolguk a munkaversenyben is. De ugyanúgy nem hagyhatják magukra a munkásokat, mint a kommunista szombaton. A brigádok vállalták, hogy emelk a termelés mennyiségét? Szép. De ahhoz anyag is kell, meg üzemképes gép, megfelelő munkakörülmények. Ha a vezetők úgy ülnek az irodákban, mintha nem is lenne munkaverseny, akkor ez a vállalás

nem teljesül. A munkások egymaguk nem tudják megteremteni a többtermelés feltételeit. Az egy szál munkaverseny-felelős sem. Ó legfeljebb annyit tehet, hogy az értékelésnél beírja a megfelelő rovatba: nem teljesítették. De vajon mindenütt és minden esetben megkérdezzük az anyagszály vezetőjét, hogy hol kell a hibát keresni? Vagy a tmk vezetőjét, hogy nem hegesztettél-e éppen vaskaput, amikor a hibás gépeket kellett volna javítani? A munkaverseny nem kizárólag a munkások ügye. Kollektív, demokratikus, szocialista versenyszervező. Kimagasló eredményei is ezt tanúsítják.

Nem suhanhatunk el csukott szemmel olyan elszórtan mutatkozó jelenségek mellett, amelyek törést okoznak a lendületben. Nem a munkások fáradtak el a versenyben, hanem vezetőik lettek „papírszágúak”, „soha rá nem érők”, itt-ott. Az autójavító központi telepen hallottam a munkásoktól, hogy néhány brigád teljesítményét nem értékelte a bizottság, mert nem vezették a brigádnaplót. Dolgoztak ők, mindent csináltak, csak a naplót nem írták. Tudom én, hogy fontos dokumentuma a munkaversenynek a brigádnapló. De azt is tudom, hogy elnehezített, olajos kezű szerelők nem szívesen csapnak fel „fródeáknak”. Halogatták egyre, aztán végül elmarad a naplővezetés. A szomszédban, a Volánál viszont van egy — fogyóeszköznivelantartó könyvelőkből álló — szocialista brigád, melynek tagjai évek óta segítenek a javítóműhely brigádjainak az adminisztrációban. Nem a szerelők helyett, hanem velük végzik el az írni való dolgokat, ügyelnek a naplókra. Bármely brigád mellé szívesen odaállnak, ha kéri őket. Az autójavítóban pedig hosszú hónapokig senki se vette észre, hogy némely brigádban nem vezetik a naplót? Szinte hihetetlen. Persze, azóta a tanulságokat levonták, mindazok, akikre tartozott a dolog, s már sok minden másképp van ott is. Ez utóbbi két vállalat csak példa, nem egyedülálló eseteket képviselnek. Egy időben a ruhagyárban sem törődtek a vezetők eléggé a munkaversennyel, s az AGROKER-nél is van együtműködő raktáros és irodai szocialista brigád. S az a tény, hogy a munkaverseny eredményei összességében jók, azt bizonyítja: sokkal több jó példát tudnánk felsorolni, mint rosszat.

Mindenestre egy tanulságot mindannyiunknak érdemes levonni: a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben bebizonyosodott, vannak még belső tartalékaink. Ezeket továbbra is demokratikusan, közös erővel tárhatják fel a vezetők és munkások, műszakiak és közgazdászok. S a versenyszervezők a vezetőknek is jut munkafelajánlás. Lehetővé tenni a tartalékok feltárását, aktívan részt venni benne, az adottságokat és a feladatokat egyeztetni, a szocialista brigádok vállalásainak teljesítését elősegíteni, ellenőrizni; ha szükséges, menet közben módosításokat javasolni. Mert az anyag és a szerszámok, más munkafeltételek megteremtése és így tovább, csak munkaköri kötelesség a vezetők számára. Ha nem csak a munkások vállalnak, akkor mindenki teszi, amit kell, a maga helyén. Kötelességén felül, ahogy erejéből, tudásából telik.

Bálint Ibolya

Finn katonai delegáció Szegeden

A Magyarországon hivatalos látogatáson tartózkodó finn katonai küldöttség teg-

nap, szerdán Urpo J. Levo alábornagynak, Finnország délnyugati katonai körzete parancsnokának vezetésével Szegedre látogatott. A delegáció Tölgyes Ernő vezérőrnagy kíséretében felkereste a szegedi városi tanácsot, ahol a vendégeket dr. Csikós Ferenc, a városi tanács vb titkára fogadta és rövid ismertetést adott a város életéről, fejlődéséről. Urpo J. Levo, aki egyébként turkui, átadta Szeged testvérvárosának, Turku városi tanácsának üdvözlését.

A finn katonai küldöttség életután ellátogatott az üzemi Biológiai Központba, ahol Straub F. Brunó akadémikus, a Biológiai Intézet vezetője fogadta őket. Ezúttal követően városnézésen vettek részt, majd felkeresték a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatot és megtekintették az üzemszerkezeteket. A finn vendégek az esti órákban, befejezve szegedi látogatásukat, visszautaztak a fővárosba.

Jókai-szobor

Pápan szobrot állítanak Jókai Mórnak. A nagy magyar író születésének 150. évfordulójáról ünnepségsorozatral emlékeztek meg a városban, s a két évvel ezelőtt felállított Petőfi-szobor mellé elhelyezik a barát és diáktárs, Jókai szobrát is.

Eihunyt Benedikt Ottó

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Tudományos Akadémia, a Műszaki Egyetem mély megrendüléssel és fájdalommal tudatja, hogy november 25-én, súlyos betegség után elhunyt dr. Benedikt Ottó akadémikus, a párt, a magyar és a nemzetközi forradalmi munkásmozgalmi, kiemelkedő személyisége. Temetése december 1-én, hétfőn 14 órakor lesz a Mész Imre úti temető Munkásmozgalmi Panteonjában. Elhunyt elvtársunk barátai, harcostársai, munkatársai, elvtársai és tisztelői 13.30 órától róhatják le kegyeletüket a ravatalnál.